

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 42 (7/00) - 000222

arbetarmakt.com

Innehåll

- Österrike: Protesterna mot den blåsvarta regeringen fortsätter
- Storbritannien: Blair vann men förlorade
- Socialistisk valallians
- Kuldip Bajwa dömd till fängelse för sin solidaritet
- Pornografi-debatten
- Gå till historien som skalbagge?
- Nyheter på hemsidan

Österrike: Protesterna mot den blåsvarta regeringen fortsätter

I lördags genomfördes den största protestaktionen i Wien under hela efterkrigstiden mot den blåsvarta koalitionsregeringen. Enligt arrangörerna uppgick det totala antalet deltagare till 300 000, vilket är betydligt högre än vad som uppgivits i svenska media. En del tidningar hävdade till och med att det kommit färre deltagare än vad arrangörerna hoppats på. I själva verket återspeglar talet om att det kom färre deltagare än vad som förväntats den nya österrikiska regeringens medvetna ansträngningar att tona ned protesternas omfattning.

Den blåsvarta regeringen försökte ge sken av oberördhet och hävdade krampaktigt att det bara var den gamla vänstern och "internetgenerationen" som var i aktion. Fast det sistnämnda uttrycket säger en hel del om regeringens karaktär; den saknar nästan helt stöd bland ungdomen.

Hittills har det inte gått en dag utan demonstrationer, och det finns heller inget som tyder på att de kommer att upphöra än på ett tag. I synnerhet som media redan börjat spekulera om inte den blåsvarta regeringens dagar redan är räknade.

AST, FRKI:s österrikiska sektion har spelat en aktiv roll i protesterna och mötts av ett gensvar som aldrig någonsin tidigare i sektionens existens. Men AST:s aktivister är väl medvetna om att protesterna inte kan fortsätta i all evighet utan att nå resultat, därför agiterar sektionen intensivt för en generalstrejk föregången av varningsstrejker, för att mobilisera hela arbetarklassen för att fälla den arbetarfientliga regeringen.

Storbritannien: Blair vann men förlorade

I början av veckan meddelades officiellt att Ken Livingstone förlorat mot Frank Dobson i valet som Labours officiella kandidat i Londons borgmästarval senare i vår. Det var en dyrköpt seger för partiledaren Tony Blair som lagt hela sin auktoritet bakom Frank Dobson. Dobson uppges ha vunnit

med 51,5 procent mot Livingstones 48,5, men Dobsons seger bottnar enbart i själva den byråkratiska valprocessen som gynnat honom på bekostnad av Livingstone som uppenbart har massivt stöd bland labourmedlemmarna i London - och, vilket knappt någon ifrågasätter, skulle ha valts om det handlat om en ren medlemsomröstning.. Dobsons seger har mötts av bittra reaktioner från många gräsrotter inom partiet. Bitterheten är desto större som Blair mobiliserat hela det officiella partimaskineriet till Dobsons stöd, inklusive den fackliga byråkratin.

Omedelbart efter att resultatet blev känt förklarade Livingstone att Dobson hade att välja på att ställa upp som kandidat med små chanser att vinna med tanke på att en stor del av väljarna i London skulle betrakta honom som kandidaten med stulet mandat eller träda tillbaka i Labours och Londons intresse. Dobson klargjorde dock snabbt att han inte har några planer på att dra sig tillbaka.

Livingstone har hittills vägrat ge besked ifall han ändå kommer att ställa upp som oberoende kandidat, ett steg som skulle innebära en direkt utmaning av partiledningen och eventuellt resultera i hans uteslutning. Enligt en opinionsmätning som publicerades på måndagen har Livingstone goda chanser att vinna borgmästarvalet även om han ställer upp som oberoende kandidat.

Det massiva stödet till Livingstone bottnar i att han allmänt uppfattas som en kandidat som står till vänster om partiledningen och är beredd att kämpa för arbetande människors intressen. Men "röde" Ken är ingen revolutionär utan en reformist om än på Labours vänsterkant. Hans politiska meritlista visar det tydligt, Livingstone har alltid föredragit kompromisser och eftergifter gentemot såväl kapitalet som Labour-byråkratin framför öppen och klargörande konfrontation.

Workers Power, FRKI:s brittiska sektion, har aktivt backat upp Livingstones kandidatur utifrån insikten om att en seger för Livingstone inte bara är ett bakslag för Blair utan också innebär en förskjutning vänsterut av styrkeförhållandena inom Labour - som fortfarande är den brittiska arbetarklassens traditionella parti. Workers Power har dock inte stuckit under stol med sin kritik av Livingstone. Tvärtom har de öppet kritiserat Livingstone och manat till kamp. De sammanfattade sitt perspektiv i uppmaningen att "Rösta på Livingstone - men organisera för kamp"

Socialistisk valallians

Londons Socialistiska Allians (LSA) tänker kandidera med en full lista i valet till Greater London Assembly (GLA). The LSA inkluderar Socialist Workers Party, Workers Power, the Alliance for Workers' Liberty, Socialist Outlook, the Communist Party of Great Britain, och med reservationer, Socialist Party såväl som partilösa vänsteraktivister. Hitilldags har LSA utsett sju kandidater, däribland Kate Ford, som är anhängare till Workers Power.

Worker Power är dock kritiskt till LSA:s valplattform som, om än klart till vänster om Ken Livingstone, inte pekar ut en tydlig och klar strategi för klasskampen i London. Till exempel kräver LSA helt riktigt polisens avväpnande, men säger inget om organiserandet av det arbetar-självförsvar som behövs idag mot rasistiska, fascistiska och polisangrepp.

Viktigast av allt, LSA pekar inte ut att arbetarklassen måste organisera sig själv till kamp för att uppnå något av kraven i LSA:s valplattform, eller att detta omedelbart kommer att leda till en konfrontation med den kapitalistiska staten, en konfrontation som kräver revolutionär mobilisering av hela den brittiska arbetarklassen för att krossa denna stat.

Men LSA är ändå sina brister till trots ett positivt steg menar Workers Power, eftersom det erbjuder en möjlighet att bygga vidare på och stimulera det växande motståndet mot Blairs politik. Inte minst manifesterat i stödet till Livingstones kampanj för att bli Labours kandidat i borgmästarvalet.

Kuldip Bajwa dömd till fängelse för sin solidaritet

I början av februari dömdes den 26-årige Kuldip Bajwa till fängelse i 21 månader för "våldsamt upplopp". Kuldip dömdes för sitt ingripande till försvar av andra demonstranter mot polisangrepp

under "the Carnival against Capitalism" i Londons City den 18 June 1999.

Kuldip, som är medlem i Revolution, en socialistisk ungdomsorganisation i sympati med Workers Power, var aktiv i bygget av aktionen, som var det brittiska bidraget till en internationell aktionsdag som organiserats av Global People's Action att sammanfalla med de imperialistiska G7-ländernas toppmöte i Köln.

Revolution, inklusive Kuldip, anslöt sig efter att genomfört en protest mot Bristish Petroleums framfart i Colombia, till en demonstration riktad mot LIFFE:s börshus på Cannon Street. Efter några timmar i karnevalsstämning började några demonstranter ge uttryck för sin ilska på själva börsbyggnaden och några aktivister försökte ta sig in avvisades av vakterna.

Plötsligt ingrep tungt utrustad kravallpolis från City of London Police Force och lyckades åstadkomma ett fullständigt uppror genom batongangrepp och genom att köra polisbussar med full fart genom demonstrationen. De brydde sig inte om att det fanns barn i demonstrationen eller att de hotade att skada förbipasserande som inte hade något med demonstrationen att göra. En kvinna kördes över av en polisbuss, men överlevde mirakulöst utan skador.

Det finns också uppgifter som tyder på att polisprovokatörer var i aktion för att polisen en ursäkt att ingripa.

Under polisangreppet försvarade Kuldip dem som angrepps av polisen och räddade personligen en kvinnlig demonstrant som hade ramlat och utsattes för batongslag från en polisman i full kravallutrustning.

Mer än fyrtio demonstranter var tvungna att söka vård till följd av polisens brutalitet.

Kuldip greps dock först den 26 september i samband med en fredlig påtryckningsaktion vid Labours konferens i Bournemoth. Han hölls häktad i två dagar och anklagades för "våldsamt upplopp". Inför domstolen producerade polisen mer än etthundra fotografier som påstods bevisa Kuldips skuld.

På inrådan av sin advokat erkände Kuldip sig skyldig, detta för att undvika att dömas till ett ännu hårdare straff. Advokaten gjorde bedömningen att Kuldip inte hade en chans att bli friad. Än mindre kunde han åberopa självförsvar enligt den praxis som tillämpas av brittiska domstolar. Domaren bekräftade advokatens antagande genom att förklara när domen presenterades att Kuldip skulle ha dömts till ytterligare nio månader om han inte förklarat sig skyldig.

Det är uppenbart att domarna mot Kuldip och andra som deltog i aktionerna den 18 juni är politiskt motiverade.

-Jag och andra som dömts för att deltagit den 18 juni är klasskrigsfångar; vi spärras in på grund av våra politiska - inte kriminella aktiviteter - förklarade Kuldip innan domen föll.

Kuldip vill att hans fall skall bli känt eftersom det är uppenbart att domen mot honom och andra deltagare i karnevalen var politisk. Den brittiska staten vill sätta stopp för den växande grupp ungdomar som vill ha social rättvisa och kontroll över sina egna liv.

I Kuldips fall har de dock misslyckats. Han är helt inställd på att fortsätta kämpa. Från sin fängelscell har han inte minst förklarat att han är beredd att göra vad han kan för att bidra till bygget av en internationell protest i Prag i september. I Prag kommer nämligen Internationella valutafoonden (IMF) och Världsbanken att hålla sina årliga sammankomster den 26-28 september.

Vi uppmanar alla våra läsare att stämma in i kravet på att domarna mot Kuldip och andra som deltog i aktionerna den 8 juni upphävs och att de friges.

Pornografi-debatten

Med jämna mellanrum bryter det ut en debatt om pornografins skadliga effekter för den unga

generationens sexualuppfattning. Nu senast är det debatt om porrutbudet på kabelkanalerna. Den moraliska upprördheten är som vanligt stor - desto enklare som ingen riktigt vill stå för att de faktiskt tittar på porrfilm.

Eftersom vi är principiella motståndare till att utöka den borgerliga statens befogenheter att snoka i och kontrollera människors liv är vi mot lagstiftning i syfte att reglera vilka pornografiska eller erotiska filmer som kan anses vara oskadliga för medborgarna - eller förmedla "rätt" inställning till sex.

Det innebär inte att vi står helt passiva inför hela det frågekomplex som porrdebatten ger upphov till.

-Eftersom pornografin eller erotiken knappast kan stå högre än det samhälle det är en produkt av och speglar, är det föga förvånande att det mesta som erbjuds i den vägen speglar vårt patriarkala, kvinnoförtryckande, genomkommersialiserade, hycklande och moraliskt korrupta borgerliga samhälle. Av detta följer att en mer jämlik och solidarisk, för att inte tala om icke-kommersiell pornografi eller erotik som är såväl socialt som individuellt frigörande och stärkande, bara kan uppstå i konfrontation med det borgerliga samhällets värderingar och strukturer. Detta är i grund och botten inget långsökt påstående eftersom pornografi eller erotik är en självklar del av varje samhälles kulturella uttrycksformer och de villkor som gäller för kulturellt skapande gäller även på detta område.

-Eftersom den sexuella okunskapen är uppenbarligen är enorm till följd av usel och räddhågad sexualupplysning och dagens porrfilmsutbud, är vi helt för en kraftfull upprustning av sexualrådgivning- och upplysning för såväl unga som vuxna - en upplysning som inte innebär sippa moralföreläsningar utan bygger på ett bejakande av människan sexuella behov och dess uttrycksformer.

-Eftersom de som är verksamma inom den pornografiska branschen tillhör en av de allra mest exploaterade och föraktade arbetargrupperna, är vi helt för facklig organisering av porrindustrins arbetare och stöd för deras eventuella kamp för vettiga arbetsvillkor eller möjlighet att fritt välja att syssla med något annat - utan att stigmatiseras av det hyckleri som säger att knullande skådespelare i exempelvis Lars von Triers filmer är seriösa konstnärer medan en före detta porrfilmsaktris är en föraktig varelse.

Gå till historien som skalbagge?

Om du har en sisådär 24 000 eller mer till övers, kan du förevigas genom att ge ditt namn åt en skalbagge eller mygga. Det är den tyska organisationen Biopat som kommer med erbjudandet för att samla in pengar till forskning kring nyupptäckta arter. Det finns tusentals att välja på och du behöver inte ens upptäcka dem själv.

Nyheter på hemsidan

Är Workers Power sekterister?

- Artikel (Översättning från Workers Power nummer 82, april 1986)

<http://www.arbetarmakt.com/texter/wpsekt.html>

FRKI-uttalande om kampen mot Milosevic

- Artikel (Arbetarmakt nummer 4 1999)

<http://www.arbetarmakt.com/tidning/nummer69/artikel3.html>

Röda och vita i Finland

- Artikel (Arbetarmakts Nyhetsbrev nummer 11-12 1996)

(Recension av Heikki Ylinkangas bok "Vägen till Tammerfors - Striden mellan röda och vita i finska inbördeskriget 1918")

<http://www.arbetarmakt.com/texter/ylinkangas.html>